

Kammarrätten

RÄTTSFALL

Fågeluppfödning — rörelse eller hobby?

En person B. tillgodoförde sig i sin år 1951 avlämnade självdeklaration avdrag med 393 kr för underskott å rörelse (fågeluppfödning), bedriven under tiden 1 juli 1949—31 december 1950.

Vederbörande TN medgav icke avdraget ifråga.

I besvär hos PN anförde B. i huvudsak följande.

Under sommaren 1949 hade B. i en trädgård, som blivit upplåten på arrende till annan person, låtit uppföra en s. k. voljär, i vilken tre par undulater av gängse typ placerats; på våren 1950 hade verksamheten utökats därigenom att B. i samma trädgård låtit uppföra flera voljäer, varest han placerat en del nyinköpta undulater av mera sällsynt art; undulatbestån-

anställningar och löner, som kunna inhämtas av de för länsstyrelsen tillgängliga deklara-tionshandlingarna". (RR:s utslag den 15/10 1953.)

Anm.: RR:s utslag innebär icke att exe-kutionsbiträdet själv får taga del av deklara-tionerna utan endast att han av länssty-relsen kan få för indrivningen nödvändiga uppgifter ur deklara-tionerna.

det hade därigenom kommit att uppgå till elva par; genom korsning hade under år 1950 olika undulattyper framkommit; av dessa hade de mera allmänt i marknaden förekommande blivit sålda, medan de sällsyntare behållits; på grund därav att B. i bokslutet avsevärt nedskrivit värdet av fåglarna hade underskottet i rörelsen uppstått; slutligen framhölls från B:s sida att han icke hållit några fåglar i sin bostad eller i anslutning till denna.

I avgiven förklaring avstyrkte vederbörande TO bifall till besvären; enligt dennes förmenande tydde den omständigheten att omsättningen under halvannat år utgjort blott 170 kr varken på yrkesmässighet eller vinningssyfte utan vore verksamheten ifråga snarare att anse såsom hobby.

Jämväl vederbörande TI hemställde om avslag å besvären; TI ansåg i likhet med TO att den av B. bedrivna verksamheten icke kunde betraktas som rörelse.

PN ogillade genom beslut den 13 okt. 1951 besvären.

Häröver anförde B. besvär hos KR under yrkande om att erhålla avdraget ifråga. B. framhöll bl. a. att det icke vore ovanligt, att en nystartad verksamhet vore av ringa omfattning och att densamma lämnade underskott; underskottet i den

av B. bedrivna fågeluppfödningen berodde därpå, att dold reserv i varulager upplagts (i samband härmed meddelade B. att verksamheten påföljande år utvisat vinst).

Genom utslag den 15 december 1953 fann KR ej skäl göra ändring i PN:s beslut.

En av de i beslutet deltagande ledamöterna var skiljaktig och yttrade bl. a. att den ifrågavarande fågeluppfödningen väl icke kunde anses såsom rörelse, men när med avseende å omfattningen och sättet för uppfödningens bedrivande denna verksamhet finge antagas ske huvudsakligen i förvärvssyfte och följaktligen vara att hänföra till förvärvskällan tillfällig förvärvsverksamhet, alltså och då inga erinringar mot underskottets beräkning i och för sig framstälts, prövade den ifrågavarande ledamoten jäml. 46 § 1 mom. första st. K L samt 4 § 1 mom. FS rättvist att, med ändring av PN:s beslut, nedsetta de överklagade taxeringarna i enlighet med B:s yrkande.

(Jfr R. R:s utslag d. 21/10 1953 på besvär av B. V. Åkerblom.)

Avdrag för flyttningskostnader i jordbruk

En jordbrukare A., vilken arrenderade en gård i M. socken, inköpte våren 1950 en egendom i L. socken. Till sistnämnda egendom lät A. omkring den 14 mars s. å.

medelst lastbilar överföra såväl befintliga djur som jordbruksredskap och spannmål.

I år 1951 avlämnade självdeklarationer — allmän deklARATION i M. och särskild i L. — tillgodoförde sig A. avdrag med 390 kr, avseende kostnaderna för flyttningen av ifrågavarande jordbruksinventarier.

Avdraget ifråga beviljades emellertid icke av TN i L.

Under hänvisning till att "andra rörelseidkare" plögade medgivnas avdrag för flyttningskostnaden hemställde A. i besvär hos vederbörande PN om avdrag i förenämnda avseende.

TO i L. avstyrkte besvären samt anförde bl. a. följande. TN därstädes hade grundat sitt beslut att vägra ifrågavarande avdrag på den uppfattningen att ett jordbruk alltid måste anses vara knutet till den fastighet, där det bedreves, varför lantbruken i M. och L. icke finge betraktas som en fortlöpande verksamhet; inom rättspraxis syntes icke ha förekommit att vid taxering av inkomst av jordbruksfastighet avdrag medgivits för flyttningskostnader.

Jämväl vederbörande TI samt TO i M. hemställde om avslag å besvären.

Besvären ogillades av PN.

Icke heller KR, varest A. därefter fullföljde sin hos PN förda talan, fann sig genom utslag den 22 december 1953 kunna tillerkänna honom avdrag i angivet hänseende.